

FM 2014/137.1
18. marts 2014
Juliane Henningsen

Forslag til: Inatsisartutlov om hjælp til børn og unge (Medlem af Naalakkersuisut for Familie og Justitsvæsen)

Børn og unge er Grønlands fremtid. Alle børn i Grønland skal sikres omsorg og sikres de bedst mulige og trygge opvækstvilkår hos deres forældre. Anbringelser af børn og unge udenfor hjemmet skal holdes på et minimum. Der hvor forældres evner, vilje eller ressourcer ikke er tilstrækkelige til at skabe trygge opvækstvilkår for barnet, skal der tilbydes støttefunktioner og kurser for forældrene. Sådanne tilbud er udtryk for en tidlig indsats til gavn for både børnene og forældrene.

Det er vigtigt for Inuit Ataqatigiit at de enkelte børn sikres medindflydelse på eget liv og får mulighed for at give deres mening til kende. Derfor er det også vigtigt for Inuit Ataqatigiit at understrege, at de voksne bør respektere denne ret.

Vi er glade for at dette lovforslag om hjælp til børn og unge som det forrige Naalakkersuisut har igangsat nu endelig er så langt fremme at det kan fremsættes og der nu langt om længe kan revideres i og justeres på den lovgivning som kommunerne i mange år har haft besvær med at leve helt op til.

Det altovervejende formål med lovforslaget er at styrke børns rettigheder. Inuit Ataqatigiit mener derfor at det bør sikres, at alt arbejde med børn og unge bør tage udgangspunkt i FN's Børnekonvention. Børn har selvstændige rettigheder og skal respekteres på linje med voksne som ligeværdige individer og retssubjekter. Dette er jo allerede fastslået i Børnekonventionen.

Det er Inuit Ataqatigiit's opfattelse at det offentlige hjælpeindsats- og foranstaltninger i forhold til misrøgtede og socialt truede børn og unge til stadighed bør styrkes – såvel bevillingsmæssigt men også set i forhold til en kontinuerlig dygtiggørelse og kompetenceløft af kommunernes sagsbehandlere.

Inuit Ataqatigiit er derfor også optaget af at sikre, at der blandt samtlige børne- og unge medarbejdere i landet sættes meget mere fokus på en tidlig indsats og forebyggelse,

således at en styrket indsats kan resultere i at langt færre børn end i dag må anbringes uden for hjemmet.

Inuit Ataqatigiit har med glæde noteret sig at lovforslaget endvidere følger op på forslag, som tidligere har været behandlet og vedtaget af Inatsisartut i perioden 2009-2011, og deriblandt forslag fra Inuit Ataqatigiit's tidligere medlemmer af Tinget. (Olga P. Berthelsen FM 2010/41 & FM 2011/54 samt fra Jane Petersen EM 2011/52)

Generelt er der tale om at der med forslaget skal strammes op på den gældende lovgivning om hjælp til børn og unge, hvorved alle bestemmelser agtes præciseret og uddybet, ligesom der er intentioner om at give kommunerne og deres sagsbehandlere nye handlemuligheder i forhold til en hjælpeindsats overfor børn og unge og deres udsatte familier.

Inuit Ataqatigiit er glade for disse skridt og finder de nye bestemmelser absolut nødvendige. Alt i alt er der således gode og støtteværdige intentioner indeholdt i lovforslaget. Det spændende spørgsmål er herefter om man rundt omkring kan leve op til de gode intentioner. Har kommunerne på nuværende tidspunkt tilstrækkelige nok ressourcer, personalemæssigt og ikke mindst økonomisk i forhold til at sikre bedst mulige og trygge opvækstvilkår for de socialt truede og udsatte børn og unge? Hvad med fagpersonalet og de medarbejdere som skal tage hånd om børn og unges trivsel og problemfamilierne: er eksempelvis jordemødre, socialrådgiverne, pædagogerne, skolelærere og andet fagpersonale fagligt og kundskabsmæssigt tilstrækkeligt klædt på til at honorere de nye krav som lovbestemmelserne opstiller eller bliver det nødvendigt med kompetenceløft med jævnlige og måske omfattende kursusaktiviteter for disse faggrupper?

De enkelte kommunalbestyrelser har som i "gamle dage" hovedansvaret og forpligtelserne for lovforslagets implementering. Er det ikke også en god idé at etablere børneudvalg i alle byer og bygder? Og skulle man ikke alvorligt overveje en korps af socialvagter alle beboede steder, som borgerne umiddelbart vil kunne ringe til i børn- og ungesager og lade det fremgå af lovteksten?

For vi ved jo alt for godt til at kommunerne i forvejen har svært ved at leve op til den nugældende lovgivning, men nu skal lovgivningen strammes op. Ombudsmanden for Inatsisartut har også for nylig rettet en kritik af forholdene på døgninstitutionsområdet og en kritik af de manglende handleplaner, hvilket Naalakkersuisut endnu ikke har reageret på.

Hvad indeholder høringssvarende fra andre myndigheder og organisationer og har man taget højde for disse i forslaget?

Med disse bemærkninger skal Inuit Ataqatigiit til slut anmode om, at lovforslaget overdrages til en grundig behandling i Familie- og Sundhedsudvalget samt at 2. og 3. behandlingen af lovforslaget udskydes til efterårssamlingen, som følge af lovforslagets store tyngde og omfang og de mange spørgsmål der skal være afklaret forinden.